

Asia: VN/26856/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle uudeksi alueidenkäyttölaki

Lausunnonantajan lausunto. Lausuntopalautteen käsittelyn helpottamiseksi ympäristöministeriö pyytää, että lausunto jaotellaan lausuntopyynnössä ilmoitettujen väliotsikoiden mukaisesti.

Kommentit luvusta 1 Yleiset säännökset

Laissa edellytetään yhteistyövelvoitetta eräillä kaupunkiseuduilla. Hämeenlinnan kaupunki ehdottaa, että samankaltainen velvollisuus ulotetaan kattamaan myös keskisuuret kaupunkiseudut. Keskisuuret kaupungit ovat merkittäviä investointien ja innovaatiotoiminnan keskittymiä sekä teollisuuden uuden tulemisen ja vihreän siirtymän edistäjiä. Suurten kaupunkien menestys ei riitä turvaamaan kansallista kilpailukykyä ja koheesiota. Kasvukaupunkien rooli alueidensa vetureina tulee huomioida lakiuudistuksessa.

Kommentit luvusta 2 Viranomaisten tehtävät

Laissa tulisi täsmentää, millaiset asiat ovat maakunnallisesti merkittäviä. Tällä hetkellä Ely-keskus puuttuu maankäytön osalta kaikkeen, joka on merkitty, sijaitsee tai sivuaa maakunnallista asiaa. Lupa- ja valvontaviraston rooli suhteessa kuntaan tulee olla selkeä.

Kommentit luvusta 3 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Lausunnon pyytäminen kunnilta niitä koskevissa asioissa on kannatettava lisäys lakiin. Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteet tulee edelleen olla yleisluontoisia tavoitteita.

Kommentit luvusta 4 Maakuntakaava

Maakuntakaava keskittyy valtakunnallisiin ja maakunnallisesti merkittäviin kysymyksiin ja yhdyskuntarakenteen tarkastelun jääminen maakuntakaavoituksen ulkopuolelle on myönteinen asia. Maakuntakaavan yleispiirteisyyden lisääminen ja sen tulkinnan antama liikkumavara kuntakaavoitukseen on kannatettava asia. Perustellusta syystä maakuntakaavasta poikkeamiselle, jollei asialla ole laajempaa merkitystä tai maakuntakaavan ns. valkoisille alueille, voi tarvittaessa osoittaa maakunnallisesti merkittävää alueiden käyttöä. Tämä antaa väljyyttä kuntakaavoitukseen.

Kommentit luvusta 5 Yleiskaava

Voimassa olevasta yleiskaavasta pitäisi voida poiketa muullakin perusteella kuin yleiskaavan vanhentuneisuuden vuoksi. Poikkeaminen pitäisi olla mahdollista perustellusta syystä ja jos poikkeamisella ei ole laajempaa vaikutusta, tai jos se sopeutuu muuten voimassa olevaan yleiskaavaan.

Yleiskaavan ja asemakaavan yhteiskäsittely on kannatettava asia. On kuitenkin syytä huomioida, että mikäli laadittava asemakaava sisältää vain osan yhtä aikaa laadittavasta yleiskaavasta ja molemmista on luonnosvaiheen jälkeen pääpiirteissään olemassa maankäyttöratkaisu ja tarvittavat selvitykset on tehty, pitäisi asemakaavaa voida tarvittaessa edistää tulevaa yleiskaavaa nopeammin hyväksymiskäsittelyyn.

Kommentit luvusta 6 Asemakaava

Asemakaavamuutoksen laatiminen vaiheittain, käsittäen jonkin teeman tai osakokonaisuuden, on jäänyt tavoitteeltaan hämäräksi ja todellinen hyöty todentamatta. Yksittäisen asian muutoksella, kuten käyttötarkoituksen, kerrosluvun, tai suojelumääräyksen muutoksella on yleensä laajempia vaikutuksia koko kaavan määräyksiin, jolloin on syytä tarkastella koko kaavan sisältöä.

Yleensä esimerkiksi käyttötarkoituksen muutokset ovat yksittäistapauksia, joiden tarve kohdistuu eripuolille kuntaa ja eri aikaan. Vaiheittain laatimisen sijaan tulisi mahdollistaa vaikutuksiltaan vähäisten asemakaavamuutosten prosessin nopeuttaminen. Tällä hetkellä monia käyttötarkoituksen muutoksia ja monia muita pieniä kaavasta poikkeamisia ratkaistaan poikkeamisluvalla kaavamuutoksen sijaan. Tämän tapaiset kaavamuutokset pitäisi ratkaista samalla tavalla kuin poikkeamisluvan prosessissa. Prosessiin kuuluisi yksi naapurien kuuleminen, joka sisältäisi kaavakartan määräyksineen ja lyhyen selostuksen muutoksesta. Vaikutukseltaan vähäisen kaavan voisi hyväksyä asiasta vastaava kunnan viranhaltija tai lautakunta. Tämä edesauttaisi myös ajantasakaavan ajan tasalla pysymistä. Nykyisin ajantasa-asemakaava ei välttämättä enää kerro kiinteistön todellista käyttötarkoitusta.

Asemakaavoissa selvitetään nykyään ilmastonmuutoksen vaikutukset, joten sisältövaatimusten lisäykset eivät tuo muutosta nykykäytäntöön. Asemakaavan sisältövaatimusten laajuus johtaa nykyisen laajoihin selvitystarpeisiin. Lain perusteluissa todetaan tämän johtavan kaavojen parempaan laatuun. Tärkeämpää olisi, että laajamittaiset selvitykset johtaisivat parempaan ympäristöön, mutta onko näin käynyt? Ovatko yksityiskohtaiset ja tarkat kaavamääräykset sekä niihin liittyvät monet selvitykset tuottaneet parempaa ympäristöä kuin 1990-luvun kaavoitus?

Lakia tulisi täsmentää 61 § osalta sen mukaisesti kuin Ympäristöministeriö ja Kuntaliitto ovat ohjeistaneet vuonna 2012 julkaisussa: Ajankohtaista kaavoituksesta. Sen mukaan ajanmukaisuuden arviointi vaatii aina kokonaisharkintaa. Olennaista on arvioida alueen maankäyttöä suhteessa kunnan tavoitteisiin, alueen olosuhteisiin ja ympäröivään maankäyttöön. Asemakaavan uudistamistarve perustuu ensisijaisesti siihen, ohjaako asemakaava riittävästi ja tarkoituksenmukaisesti yhdyskunnan kehittämistä ja rakentamisen ohjausta. Tärkeää on myös

selvittää, ovatko olosuhteet muuttuneet niin merkittävästi, ettei kaavan mukainen rakentaminen ole enää mahdollista. Ohjeistuksessa oleellisin tulkinta on, miten voimassa oleva kaava ohjaa nykyisiä rakentamisen tarpeita tai miten se huomioi esimerkiksi rakennetun kulttuuriympäristön. Asemakaava on usein vanhentunut muusta syystä kuin alueen tai sen osan 13 vuoden toteutumattomuudesta.

Kommentit luvusta 7 Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset säännökset

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 8 Tuulivoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Etäisyysvaatimus kahdeksan kertaa tuulivoimalan kokonaiskorkeus merkitsee yli kahden kilometrin etäisyyttä asutuksesta. Käytännössä tällaisesta etäisyysvaatimuksesta johtuen Hämeenlinnan alueelle ei ole mahdollista sijoittaa tuulivoimaloita. Kahden kilometrin säteellä sijaitsee kymmenittäin asuttuja kiinteistöjä tai rakennuspaikkoja, joten on erittäin epätodennäköistä, että kaikilta kiinteistöiltä saataisiin kirjallinen suostumus tuulivoimalan sijoittamiseksi. Kaupunki pitäisi perusteltuna kategorisen etäisyysvaatimuksen sijaan arvioida tuulivoimalahankkeiden kaikki vaikutukset tapauskohtaisesti kaavaprosessin yhteydessä. Maakuntakaavan osalta on erikoinen ratkaisu, ettei etäisyysvaatimusta tarvitse noudattaa. Tuulivoimaloiden vaikutukset tuntuvat kuitenkin yhtäläisesti asukkaisiin myös tällöin ja vaativat siksi yksityiskohtaista selvittelyä. Tuulivoimalan yleiskaavan laatimisessa tulisi myös selvittää voimalan/voimaloiden yhteisvaikutuksia, kuten maakuntakaavassa.

Lakiesityksen mukaan suostumus poikkeuksellisesti sitoo myös omistajanvaihdon kautta uusia omistajia tai maanvuokraoikeuden haltijoita. Kunnalle on annettu tässä vastuu suostumusten säilyttämiselle. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa, ei lakiesityksessä ole avattu. Lakiesityksestä ei selviä, pitääkö kunnan tiedottaa omistajanvaihdostilanteissa uutta omistajaa tästä suostumuksesta. Maanvuokrauksen ollessa kyseessä kunta ei saa tietoa vuokrasopimuksen laatimisesta ja siirtokelpoiset maanvuokrasopimukset ovat todennettavissa vain kiinteistötietojärjestelmän (KTJ) rasisitustodistukselta. Vuokraoikeuden kirjaamisesta ei tule erillistä tiedonantoa kunnalle.

Jotta suostumus olisi julkisesti todettavissa, suostumukset tulisi kirjata Maanmittauslaitoksen ylläpitämään kiinnitysrekisteriin joko erityisinä oikeuksina tai rasisitteina. Vain tällä menettelyllä voidaan taata se, että omistajanvaihdostilanteissa tai maanvuokrauksessa aikaisemmin annettu suostumus tulee sopimusosapuolille tiedoksi ja heitä sitovaksi.

Kommentit luvusta 9 Aurinkovoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 10 Ranta-alueita koskevat erityiset säännökset

Lakia tulisi täydentää vakituisen asumisen mahdollisuudella. Laissa voisi olla lisäyksenä, että kunnan suostumuksella voidaan laatia ranta-asemakaava, jossa pääpaino on vakituksessa asumisessa. Laissa esitetty muutos laatimiskustannuksiin on kannatettava asia. Ranta-asemakaavan työmäärä kunnalle voi olla runsaampi kuin yksityisessä pienessä asemakaavahankkeessa.

Maanomistajan laatiman pohjakartan suhteen on edellytettävä samaa tarkkuutta kuin kunnan laatimien pohjakarttojen osalta vaaditaan. Viitaten lakiesityksen kohtaan 4.2.5 Kaavoitusmittauksen valvojan ja kaavan laatijan ammattipätevyysvaatimusten suhteellisuuden arviointi, pohjakartta on laadittava käyttäen kaavoituksen tarkoitukseen ja maankäytön vaatimuksiin soveltuvia menetelmiä, jotka ovat yksityiskohtaisuudeltaan ja tarkkuudeltaan riittäviä. Kaavoitusta ja kaavan toteutusta varten tarpeelliset kohteet ja maaston korkeussuhteet on mitattava edellytetyllä tarkkuudella ja esitettävä yleisiä kartan kuvausperiaatteita noudattaen.

Kommentit luvusta 11 Kaavoitusmenettely ja vaikutusten selvittäminen kaavaa laadittaessa

Uusi selvitystarve on kaavan todennäköisesti merkittävät vaikutukset rakentamisen kustannuksiin. Kaavoihin liittyviä selvityksiä laaditaan nykyään runsaasti ja monet niistä ovat tarpeellisia, esimerkiksi ilmastonmuutokseen liittyvät hulevesiselvitykset ovat jo arkipäivää. Osa viranomailta tulevien selvitysten laatimisen tarpeista voidaan kyseenalaistaa. Viranomaisten vakioperustelu on vetoaminen AKL 54 §. Osa ELYn selvitysmääräyksistä ovat ”hyvä tietää” -tyyppisiä, mutta näistä johtuvilla selvityksillä ei välttämättä ole mitään tosiasiallista annettavaa tai vaikutusta kaavan sisältöön. Samoin ongelmana on selvitysten ajantasaisuus. Viranomaistahot voivat pitää 5–7 vuotta vanhoja selvityksiä vanhoina/vanhentuneina heikoilla perusteilla. Uudet selvitykset, esimerkiksi liikennemelun suhteen, eivät kaupungin kokemuksen mukaan ole tuoneet muutosta aiempaan selvitykseen. Lainsäädännön kautta tulisi pystyä vaikuttamaan siihen, mitä selvityksiä viranomaistahot voivat oikeasti vaatia kuntaa laatimaan. Tosiasiallisesti vähämerkityksisten lausuntojen edellyttämistä tulisi vähentää.

Vähintään kerran vuodessa laadittavasta kaavoituskatsauksesta luopuminen on kannatettavaa, mutta määräajoin laadittavalla kaavoituskatsauksella on kuitenkin paikkansa usean kaavan kaavapäätöksen ja vireilletulon mahdollistajana. Nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa, että kaavoituskatsauksessa voidaan päättää kaavan laatimisesta ja sen vireilletulosta tietyille alueille. Käytäntö on ollut varsin toimiva ja antanut osallisille tiedon kaavan laatimisesta varhaisessa vaiheessa.

Vireilletulon, OAS ja valmisteluaineiston yhdistäminen samaan kuulemiseen yleis- ja asemakaavaa laadittaessa voi mahdollisesti sujuvoittaa kaavoitusprosessia, mutta näin ei välttämättä tapahdu, eikä kyseessä ainakaan ole merkittävä kaavaproessin sujuvoittamisen keino. Tämä asia on myös jossain määrin ristiriidassa kaavahankkeen varhaisen tiedottamisen edellytyksen kanssa, jos luonnosmateriaali on vireilletulon yhteydessä jo valmiina. Mikäli kaavoituskatsausta ei laadita, on

kunnan tehtävä erikseen jokaisesta kaavasta käynnistämispäätös. Tässä yhteydessä on usein laadittu OAS. Jos tähän lisätään valmisteluaineisto, tarkoittaa se, että kaava on valmisteltu varsin pitkälle ennen vireilletuloa ja valmisteluaineiston julkiseksi tulemistä.

89 § mukaan Lupa- ja valvontavirastolta on pyydettävä asemakaavaehdotuksesta lausunto, jos kohde tai alue on merkittävä luonnonsuojelun, kulttuuriympäristön suojelun tai rakennussuojelun kannalta. Merkittävä kohde tai alue tulee laissa täsmentää, sillä kyseessä on liian epämääräinen käsite. Mitä merkittävällä kohteella tai alueella tarkkaan ottaen tarkoitetaan? Miten ja kuka sen määrittelee, jollei laissa tai sen perusteluissa ole asiaa täsmennetty? Tällä hetkellä esimerkiksi ELY-keskus tulkitsee hyvin väljästi sitä, mikä on merkittävä maakunnallinen asia ja katsoo olevansa osallinen, jos kaava-alueella on tai siihen rajoittuu maakunnallinen merkitys. Hyvää 89 §:ssä on se, että pykälässä on selkeästi kerrottu, milloin lausunto on pyydettävä. Valitusoikeus tulisi rajata vain tässä pykälässä esitettyihin asioihin.

Kommentit luvusta 12 Asemakaavan ja yleiskaavan laatimisaloite ja asemakaavan ja yleiskaavan laatiminen yhteistyössä

Maanomistajilla on jo nyt mahdollisuus tehdä aloite kaavan laatimisesta omistamalleen kiinteistölle. Kaavan laatimisesta neuvotellaan yhteistyössä. Harvoin on kyseessä kohde, johon ei ole mahdollista laatia uutta kaavaa tai sen muutosta. Nykyinen käytäntö on toimiva. Edellytys monijäsenisen toimielimen päätöksestä kaava-aloitteeseen neljässä kuukaudessa on aikataulultaan liian tiukka ja tuo lisää byrokratiaa sekä työmäärää. Pääosin kaavojen käynnistämisestä päättää nykyisinkin toimielin, kuten lautakunta. Pykälä 90 voidaan poistaa kokonaan laista tarpeettomana tai laatia se nykykäytännön mukaiseksi. Esitys ei ole millään tavoin kaavoitusta sujuvoittava ja Hämeenlinnan kaupunki näkee sen kaavoituksen niukkojen resurssien väärinkäyttönä.

Pykälässä 91 esitetyt asiat ovat jo käytössä. Maanomistaja voi laadituttaa kaavan konsultilla kaupungin ohjauksessa ja se on usein kaupungin niukkojen resurssien ja töiden paljouden vuoksi suotavaakin. Asiasta päättämiseen ei tarvita monijäsenistä toimielintä hidastamaan ja vaikeuttamaan kaavan laadintaa. Edelleen tällä hetkelläkin kaavan sisällöstä neuvotellaan kaavamutoksen hakijan kanssa. Kunta järjestää tällaisen kaavan vuorovaikutustoimet ja nähtäville asettamiset. Maanomistaja toimittaa nykyisellään pohjakartan kaupungille. Pykälä 91 voidaan poistaa tarpeettomana, tai laatia se nykykäytännön mukaisesti ilman esitettyjä hankaloittavia ja kirstäviä toimenpiteitä.

Koemmentit luvusta 13 Merialuesuunnittelu

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 14 Kansallinen kaupunkipuisto

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 15 Valtion rajat ylittävät ympäristövaikutukset

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 16 Pakkokeinot ja seuraamukset

Kaupunki pitää hyvänä, että valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden seuranta parannetaan. Kuntanäkökulmasta ensisijaisen tärkeää on myös priorisoida keskenään ristiriitaisia tavoitteita.

Perustuslain 121 § mukaan Suomi jakaantuu kuntiin, joiden hallinnon tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon ja Kuntalain 7 §:n mukaan kunta hoitaa itsehallinnon nojalla itselleen ottamansa tehtävät ja järjestää sille laissa erikseen säädetyt tehtävät. Laissa säädetään myös tilanteista, jossa tehtäviä on järjestettävä yhteistoiminnassa muiden kuntien kanssa (lakisääteinen yhteistoiminta).

Hämeenlinnan kaupungin näkemyksen mukaan lakiesityksen 103 § ja 104 § määräys siitä, että ministeriö tai valtioneuvosto voi uhkasakon nojalla määrätä kunnan tai maakuntaliiton hyväksymään kaavan, on ristiriidassa kuntien itsemääräämisoikeuden ja kaavoitusmonopolin kanssa. Vaikka lakiesityksen perusteluissa mainitaan, ettei ministeriö tai valtioneuvosto voi määrätä tapaa, miten kukin kyseessä oleva asia (pakko)kaavassa käsitellään, pykälän ehdotettu muotoilu antaa kuvan siitä, että kaava olisi hyväksyttävä ennalta määrätyllä sisällöllä, mikä ei ole lakiehdotuksen hengen mukaista.

Hämeenlinnan kaupunki katsoo, että lakiesityksen 103 § ja 104 § ovat ongelmallisia ja jopa perustuslain kanssa ristiriitaisia, ja vastustaa kyseisen pakkokaavoitusmenettelyn sisällyttämistä lakiin. Lisäksi lakiesitykseen sisällytetyn uhkasakon mahdollinen maksaja jää avoimeksi demokraattisessa päätöksentekoprosessissa, jollainen kaavojen hyväksymismenettely luonteeltaan on. Lakiehdotuksessa valtion toimijoilla on edelleen mahdollisuus valittaa kaavasta, joka ei toteuta valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita.

Ensisijaisesti kaupungin näkemys on, että 103 § ja 104 § tulisi poistaa laista kokonaan. Toissijaisesti, mikäli tämä ei ole mahdollista, laissa tulisi yksiselitteisesti rajata menetelmä koskemaan vain kansallisen turvallisuuden ja maanpuolustuksen kannalta kriittisimpiä kysymyksiä. Nykyinen muotoilu ei edistä ennakoitavan ja pitkäjänteisen suunnittelujärjestelmän toteutumista. Tämä on erityisen tärkeää myös siksi, että lakiehdotuksessa on vähennetty maakuntakaavan merkitystä tavoitteiden konkretisoijana.

Hämeenlinnan kaupunki katsoo, että esimerkiksi uudet ratalinjaukset eivät ole pakkokeinojen käyttöön missään olosuhteissa riittävä syy. Tämä korostuu entisestään tilanteissa, joissa liikennetarpeen ratkaisulle on myös vaihtoehtoisia vaikuttavia ratkaisuja. Käyttäen samaa esimerkkiä, esimerkiksi kansallisen tai alueellisen huoltovarmuuden ja mahdollisten liikennejärjestelmän häiriötilanteiden kannalta on tarkoituksenmukaista kumipyöräliikenteen ja

rataliikenteen joustava yhdistäminen siten, että ratalinjauksia ei valtakunnallisessa suunnittelussa sijoiteta erilleen muusta liikenneinfrastruktuurista tai viedä läpi pakkokeinoin. Esimerkiksi ratalinjaus ei edes poikkeusolosuhteissa olisi riittävä syy aktivoida pakkomenettelyä myöskään huoltovarmuuskulmasta.

Nykyisellään esitys voi altistaa aluekehittämistä entisestään myös muuttuville kansallisille poliittisille suhdanteille, mikä taas ei ole kunnan demokraattisen itsehallintoperiaatteen ja alueiden pitkäjänteisen suunnittelun tavoitteiden mukaista.

Selostuksessa ei ole myöskään arvioitu em. pykälien vaikutuksia. Keskeistä on arvioida vaikutukset ainakin kunnalliseen itsehallintoon sekä yksilön oikeuteen osallistua ja vaikuttaa elinympäristönsä kehittämiseen sekä elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon.

Kommentit luvusta 17 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksiantoa koskevat säännökset

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 18 Muutoksenhaku

Kaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen saisi edelleen hakea muutosta valittamalla hallintotuomioistuimeen kunnallisvalituksin. Kunnallisvalitus on edelleen toimiva kunnallista itsehallintoa suojaava valituslaji, jossa on huomioitu asukkaan asema. Laissa voisi painottaa kunnan kannalta merkittävien asuntorakentamisen ja elinkeinoelämän kaavahankkeita koskevan valituksen käsittelyä kiireellisenä.

Valitusoikeuden rajaaminen esitetyllä tavalla asemakaavan hyväksymisestä koskevasta päätöksestä, jos asemakaava on voimassa olevan oikeusvaikutteisen yleiskaavan mukainen, on kannatettava. On hyvä huomioida, että monet hankkeet ovat MRL aikana myös viivästyneet tai kokonaan rauenneet aiheettomilla valituksilla, joiden tekijöiden tavoite on estää esim. kilpailijan tuleminen markkinoille.

Kommentit luvusta 19 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksiantoa ja voimaantuloa koskevat säännökset

Kaavan, rakennuskiellon, toimenpide- ja rakentamisrajoituksen voimaantulo ilman kuuluttamista jättää lainmuutoksen perusteluissa epäselväksi, millä tavalla se sujuvoittaa prosessia tai mitä päällekkäisyyksiä muutos poistaa. Tieto voimaantulosta pitää kuitenkin tiedottaa kuntalaisille ja asianomaisille viranomaisille.

Erityisesti kaavan voimaantuloa kuuluttamalla on hyödynnetty yksityisten pienten kaavamuutoshankkeiden kaavakustannusten perimiseen. Hankkeen kaikki kaavamaksut tulee olla maksettu ennen lainvoimakuulutusta, koska siihen asti kiinteistö on rakennuskiellossa. Tämä on ollut tehokas tapa saada kunnalle kuuluvat maksut kohtuullisessa ajassa tai ilman perintätoimenpiteitä, jotka ovat työllistäviä.

Kommentti luvusta 20 Erinäiset säännökset

Ei lausuttavaa

Kommentit luvusta 21 Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Ei lausuttavaa

Kommentit alueidenkäyttölain muuttamisesta (liitelaki, nimike muuttuu laiksi kaavojen toteuttamislaki)

Kunnalle esitetty korvausvelvollisuus, jos se osoittaa kaavassa yksityisen maalle suojelualueita, tarkoittaa käytännössä, että kunta ei juuri laatisi kaavoja tai osoittaisi alueita, joissa se joutuu korvausvastuuseen laissa esitetyllä tavalla. Kunnan korvauskynnystä tulisi nostaa selvästi tai poistaa pykälä.

Kommentit rakentamislain muuttamisesta

Pykälän kohta 1 on tarpeeton, lain 9 §:ssä on määritelty selkeästi mitä alueita suunnittelutarve koskee. Tämä sekoittaa tulkintaa tarpeettomasti yrittämällä laajentaa haja-asutusalueen rakentamismahdollisuuksia, jos kuitenkin päätöstä tehtäessä em. 9 § on huomioitava.

Aurinkovoimalan 10 ha pinta-alan raja suunnittelutarveratkaisulle, huomioiden kuitenkin sen vaikutukset, on selkeä ja siten kannatettava esitys. Raja voisi olla korkeampikin, jos vaikutukset eivät ole merkittäviä.

Luonnos uudeksi alueidenkäyttöasetukseksi viimeistellään ja siitä pyydetään lausunnot syksyllä 2025. Jos haluatte jo nyt antaa siitä kommentteja niin voitte tehdä sen tässä.

Ei lausuttavaa tässä vaiheessa. Odotamme varsinaista luonnosta lausunnonle.

Parviainen Olli-Poika
Hämeenlinnan kaupunki